

Tenerife

Julen 2008

Vi boede i **Callao Salvaje** midt på Tenerifes sydvestkyst. Stedets navn betyder de "uvejsomme rullesten". Byudviklingen har dog rettet op på det.

Vor lejlighed lå i Hotelkomplekset Callao Garden.

Den 22.december, dagen efter vor ankomst tog vi til Barranco del Inferno, Helvedesslugten.

Den ligger oven for byen Adeje, hvor vi senere spiste frokost. Vi fik ikke lov til at komme ind i dalen, fordi vi kun havde én liter vand med. Ifølge reglerne skal hver person have en hel liter vand med, da man intet kan få i den ca. 8 km lange ret utilgængelige dal. Så opgav vi det. Fra indgangen tog vi et par billeder.

Den lyse vandrette streg på venstre bjergside er stien, der fører ind i slugten.

Vi spiste frokost på en lille fortovsknejspe i Adeje. Vi fik to meget lokale retter: Ged og kanin. Inga sendte vore første SMS'er hjem. Derefter tog vi ad motorvejen nordpå og kom så til Santiago del Teide med en kirke, der har en vis lighed med en moské.

Foran kirken stod der en statue af en Guanche-konge.

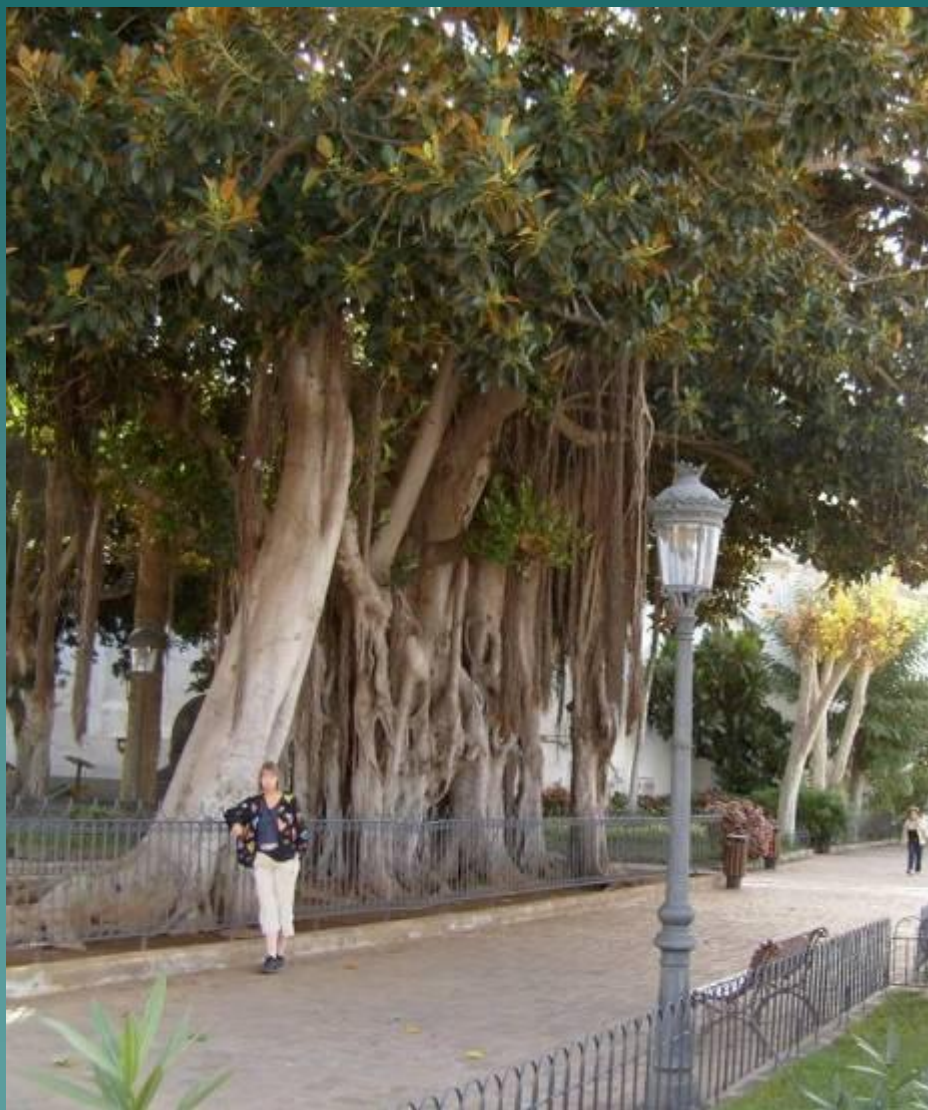

I kirken Santiago del Teide forberedte man julekrybben, bl.a. med et hønsehus med levende høns.

Vi fortsatte nordpå og så for første gang på lang afstand vulkanen Teide, Spaniens højeste bjerg – 3718 m.

Vi kom til Nordkysten med byen Icod de los Vinos. Her var der en park med en fantastisk Ficus benjamina. I nærheden fandt vi også øens ældste Drageblodstræ med en omkreds på 6 m.

I Icod var der festligt julepyntet. I forretningen helt til højre købte Inga et fint titanarmbåndsur. Fra Icod tog vi tilbage via Garachico, en by, der gang på gang er blevet ødelagt af naturkatastrofer - pest, tsunami, vulkanudbrud - men hver gang har rejst sig igen. Det seneste vulkanudbrud har skabt et antal af lavaomgærdede bassiner ved havet. De benyttes som kommunale svømmebassiner.

Til venstre kigger vi op fra stranden i **Garachico**. I forgrunden i midten et fort fra 1600-tallet. Fra bjerget til højre kan man følge den grå lavastrøm, der ødelagde en stor del af byen og skabte bassinerne ved havet. Den vandrette streg på dette bjerg er vejen, som vi derefter fulgte. Herfra tog vi et billede ned mod Garachico med bassinerne og en klippe i havet til højre. Om aftenen spiste vi på restaurant Luar i San Juan. Vi fik et enormt fiskemåltid og bestilte bord til Juledagsaften, hvor restauranterne kun tager imod forudbestillinger til et specielt festmåltid

Den 23. December tog vi til Teide Nationalparken. Vulkanen Teide ligger i et kæmpemæssigt krater Las Cañadas med en diameter på ca. 20 km og i 2000 m højde, Det er omgivet af 2500 m høje randbjerger. Dem skal man over for at komme ind i området.

◆ På vej over randbjergene

Las Cañadas med Teide i baggrunden

De forrevne randbjerge set fra vejen over Las Cañadas.

Inde i Las Cañadas er der fantastiske magmasøjler. Rester fra gamle vulkanudbrud.

Den mærkelige flaskebørstelignende gevækst på billedet til venstre er en visse **Teide oksetunge**. Den blomstrer i løbet af forår og sommer og ser da ud som på billedet til højre, taget ved vort første Tenerife-besøg. Den kan nå en højde på 2-3 m og findes kun her. De øvrige planter på begge billeder er hovedsageligt forskellige gyvelarter.

På Las Cañadas ligger Parador de Cañadas del Teide, et af en lang række spanske, statsejede luksushoteller med restaurant. Her spiste vi frokost – igen ged og kanín med papas arrigados, kartofler kogt i stærk saltlage, der nydes med mojo, en stærk, ofte majonaiseagtig dressing.

I nærheden var der et lille kapel.

Inden vi kom ud fra Las Cañadas så vi skyerne rulle ind over randbjergene. På vejen ned gjorde vi stop i Villaflor, øens højest beliggende landsby (ca.1800m). Her dyrkes der fremragende vine. Vi købte to flasker. Vi afsluttede turen ved kysten i fiskerbyen El Médano med et fabelagtigt fiskemåltid med 6 forskellige slags fisk (sardin, havbars, tun, vragefisk, guldbrasen, makrel) og en flaske Villaflorvin.

Juleaftensdag brugte vi formiddagen til at finde ud af, hvor vi skulle holde Juleaften.

De fleste restauranter var lukkede. Dansk Folkeferie, som vi rejste med, holdt Juleaftensfest på Deres resort, Atlantic Holiday, men der var fuldt besat. Vi fandt en lille restaurant neden for Atlantic Holiday, Los Delfines, hvor vi om aftenen fik et ret dårligt og meget dyrt måltid. Om eftermiddagen tog vi nordpå til Los Gigantes, hvor 600m høje klipper går brat ned til havet.

Juledag er julens vigtigste dag i Spanien. Alt er lukket. Vi spiste frokost i lejligheden med pølser, ost og vin, som vi havde købt i forvejen. Om eftermiddagen tog vi sydpå til Los Christianos, hvorfra der er færgeforbindelse til nabøen Gomera, og så til den sydligste spids, hvor vi genfandt det store kompleks Ten Bel, hvor vi boede ved vort forrige Tenerifeophold. Om aftenen var vi i San Juan, hvor vi fik vort forudbestilte julemåltid på Restaurant Luar.

2. Juledag begyndte dårligt, men endte godt. Inga vækkede mig om morgenen. Hun blødte fra numsen og var forståeligt nok ret nervøs. Gennem Dansk Folkeferie fik vi en ung spansk læge til at komme. Han var særdeles dygtig, løste et uskyldigt problem omgående og sørgede for, at vi også dagen efter fik et lægekontrolbesøg. Derefter tog vi nordøst over ad bjergvej, over Fasnía, Güimar, Candelaria til hovedstaden Santa Cruz. Tilbage ad kystvejen med ophold i El Médano, hvor vi igen fik fisk ved havnen.

- ◆ Fasnía har en lille udslukket vulkan midt i byen. Den er omdannet til et monument i byparken. Langs bjergvejen så vi gamle guanchehuler omdannet til vinkældre.

Alle vegne langs bjergsiden dyrkes der vin, ofte i terrasser. Da vi nærmede os Güimar, kunne vi se den runde Güimarmulkan, med andre små vulkaner foran.

Langs østkysten er der store vindmølleparker

Thor Heyerdahl har et stort landsted ved Güimar. Nogen havde fortalt ham, at der her fandtes pyramider meget lig de præcolumbianske. Straks tog han herhen, overbevist om, at indianere fra Amerika var kommet sejlene med deres Kontiki-flåder og havde bosat sig på Tenerife. Han åbnede stedet som en historisk park med museum og restaurant. Andre mener, at stensætningerne er lavet af bønder, der samlede sten til terrasseanlæg.

Det var efterhånden blevet langt hen ad eftermiddagen og vi var godt sultne. Der var helligdagsslukket i Heyderdahls flotte restaurant, men Inga fandt en lille bar, hvor den flinke vært fremtryllede et lækkert måltid til os.

Vi kørte så til Candelaria (dvs.kyndelmisse - lysmesse). Guancherne fandt omkring 1390 en træskulptur ved stranden. Den blev anbragt i en hule og dyrket som en af deres egne gudinder. Spanierne overtog statuen som værende af jomfru Maria og byggede et kapel. Statuen forsvandt senere under et vulkanudbrud og en ny skulptur blev lavet. En fornem basilika blev bygget til den. I dag er jomfuen af Candelaria Kanariernes helgen med store valfarter flere gange om året.

Kirkens apsis med den hvidklædte jomfru af Candelaria havde en smuk fresko. I en sidefløj var der en nadver-fresko

Selvfølgelig var der også en flot julekrybbe

På pladsen foran kirken i Candelaria var der skulpturer af hele rækken af Guanchekongerne, sådan som man forestiller sig, at de så ud.

Næste stop var Santa Cruz de Tenerife, øens hovedstad. Vi står her på byens hovedplads Plaza de España og kigger over på et monument for borgerkrigens faldne med regeringspaladset i baggrunden. Monumentet er fra Franco-perioden, og de skulpturer, der står omkring det, ser ret fascistiske ud.

Fra Plaza de España fortsætter vi over Plaza Candelaria mod gågaden Calle de Castillo. Fra denne gade kigger vi ned mod Plaza de España.

T.v.- Fra en sidegade kigger vi over indgangen til byens marked.
T.h.-På vej tilbage passerer vi byens spektakulære koncerthus.

På hjemvejen spiste vi på restaurant El Mirador i Los Abrigos, hvor vi selv kunne vælge de fisk og skaldyr, vil ville have fra køledisken. Vi tog dog ikke den største hummer, vi nogensinde har set, fra bassinet.

Den næste dag tog vi ad motorvejen via Santa Cruz til Laguna, den tidligere hovedstad. Besøget i byen var kaotisk på grund af ensrettede gader og stærk trafik. Vi fik dog set katedralen med den typiske kombination af lavasten og hvidt puds og smukke gamle huse.

Vi kørte så til Esperanzaskoven, der ligger for enden af den bjergryg, der som øens ryggrad går fra Teide mod Nordøst. Franco, der var militærchef på Tenerife, samlede på et hemmeligt sted i denne skov sine officerer for at orientere dem om sine planer om at overtage Spanien. Det var altså her det begyndte. Efter borgerkrigen blev der sat et mindesmærke her. Efter Franco-styrets ophør er det begyndt at forfalde.

Vi kørte så til de forrevne Anagrabjerge, i den nordligste ende af Tenerife.
Her er landskabet frodig og vildt.

Så kørte vi hjemad til vor sidste nat på Tenerife.

Vi spiste middag for sidste gang på vort yndlingssted Playa Chica ved havnen i El Médano. Næstmorgen pakkede vi bilen foran vor lejlighed. Vi forsøgte forgæves at hugge et levende skud fra en bananplante med hjem.

Tidligt på eftermiddagen den 28.december 2009 sagde vi
farvel til Tenerife.

